

tant la cupidícia dels qui no s'aturen a embuixacar monedes amb la misèria i la fam dels seus germans...

El Govern a qui per la Llei represento fa lo que pot per encarrilar la vida dintre el desgavell que la imprevisió i el descuit que altres governs havien deixat creixer, satisfets i tranquils amb decretar la Neutralitat Espanyola i amb anar complint sense sotragades el calendari formulista Nacional.

Pero la eficàcia del treball intens que posen avui els homes de govern per a remeiar la situació no és prou per aturar que la vida es fassi cada dia més difícil, que a n'algun poble escassegi el pa i no fora prou si tots no'ns imposèssim de la situació real, per a evitar un demà d'hivern en que la fam espantosa trucaria moltes portes...

Pensem-hi, senyors amb aquest demà i serens i decidits prevenim-nos tots estudiant de veritat les necessitats de cada comarca les mides a pendre per a satisfer-les i els mitjans amb que compten per arribar-hi.

Del Govern en fine, la delegació oficial, pero de vosaltres em cal la verdadera força moral que'm donareu siguent vostre genui representant, única manera de que jo segueixi en aquest lloc i tingui d'alit per al treball que el meu deure i ma voluntat m'imposin en profit de tots vosaltres.»

Aquestes o parecudes paraules digué el Governador i un aplaudiment xardorós, unànim, fou son coronament.

Convidats els assistents a manifestar cada hu el seu criteri sense traves (ni sisquera la del llenguatge) la reunió prengué un aire de franquesa i d'espontaneïtat com entre gent de una mateixa familia i s'arribà planerament a acceptar per

aclamació totes les fórmules proposades per portarles a la pràctica en el grau i forma que cada comarca ho cregués convenient segons els seus especials interessos, després d'estudiar-les en mancomunitat dels seus Ajuntaments.

Secció literaria

Prodigalisme

L: Un fill no podrà mai comprendre quant l'estiman llurs pares fins ésser pare.

Un pare manté vint fills
aixís resa bona dita,
siga pobre, siga ric,
dins del trangul de la vida.

Els fills marxan a ciutat,
pares restan a masia;
la mare cus que més cus,
rentant los i fent-los mitges.

Els pares sols mengen cols,
els fills, bon peix i gallina
els pares, les vuit a joc,
ells, de la nit ne fan dia.

Els pares vesteixen modest
els fills, capell i levita;
els pares, resan el rosari,
ells, ni rosari ni missa.

Els pares servan la llar,
els fills sarau i barriles.
per les festes del foll mon,
afluixant-los sols l'ermilla.

Els pares, honrant son nom,
estalví qu'estalví;
ells, tirant-lo pel fanc
seguint males companyies...

Un pare manté vint fills,
aixís resa bona dita,
més, un sol fill amb mal cap
els bons pares arruina...

—Fills pròdics que m'escolteu
tornau a la bona vida:
si sou mai pares un jorn
sabrèu, quant un pare estima.

EMILI PASCUAL D'AMIGÓ

Cançó de Maig

MIREU com van creixent
gronxades per el vent
les verdes fulles,
jo ovir tot alegroy
qu'es formós, qu'es xiroy
el camp ab fruytes.

Degota'l fontinyol
s'escorra el rierol
entre herbey tendre,
s'acofja fent remor
d'aucells la volior
en la tronjeda.

Una ruixada d'or
cau, de la groga flor
de la ginesta;
refila el rosinyol
refresca el ventijol
les torrenteres.

Floreix en el pujol
quan la fulgeix el sol
la farigola;
a son tebi escalfor
esclaten, de pastor
les fresques roses.

El mes de Maig somriu
la natura reviu
vesteix de festa
y quan l'aubada neix
el romaní floreix
en la floresta.

Ja soms al mes de Maig
en que la font del faig
raja abundosa,
el dels cap-vespres d'or,
dels idilis d'amor,
de llum somorta.

El més de dolços cants
pels vells y jovençans,
mès qu'es penyora
de nostra salvació
es mes d'adoració
a Nostra Dona.

La Mare del bon Deu
veyent al poble seu
igaubansa dolça!
voltada de clarors
en mitg d'odorants flors
somriu graciosa.

El temple plè de llum
enbaumat de perfúm:
resona l'orga,
y gracils jovenets
entonen, angelets,
mistiques trobes.

Vos dono aqueix mon cor
Regina del amor
Mare estimada
y en nostre últim sospir
guieu-nos al Empir
Verge adorada

J. AUSELLE

(De Labor).